

карани отъ срѣдоточието на окото къмъ краищата на предмета. Предметътъ изчезва когато този Ѵгълъ стане по-малъкъ отъ минута.

1222. Разгледете защо, кога гледали една съпътствателна картина отъ очи видимъ свѣтливи черти, да са стрѣмѣжъ на голъми разстояния, и все перпендикулярно къмъ краищата на кляпачите? — Туй явление произхожда отъ туй дѣто влагата, която покрива рожната обивка, въ затворените клепачи прави нѣщо като разсѣйвателна среда, която разхвърля зариците перпендикулярно отгорѣ и отдолу. Отражението отъ рѣчиците ежъдо спомага за произведението на туй явление. — Този феноменъ са забѣлѣжва по-добре когато очите сѫ намокрени съ сълзи.

1223. По кой начинъ познавамъ че видимите предмети са намръзватъ единъ отъ насъ, когато изображението имъ са образува на трежицата отвѣтъ око то ни? — Съ придобиваната отъ млади години, привичката да отнасями впечатленията, които ставатъ отвѣтъ нашето тѣло къмъ външните предмети. За доказателство че туй разѣяснение е праведно можемъ да посочимъ между друго и туй дѣто слѣпните отъ рождение, които сѫ прогледали на пълна възрастъ, мислѣхътъ изъ най-папредъ че всички предмети досегатъ до очите имъ, и малко-по-малко отпослѣ при добиватъ способността да познаватъ разстоянието.

1224. Защо гледами предметите на право, когато изображението на мярката всъкога бива обрънто? — Защото ний гледами не изображението върху мярката, но предметите вънъ отъ насъ; следователно, макаръ че изображението върху мярката да е обрънто, ний гледами предмета какъто си е. Ний гледами всѣка точка върху продълженето на заря, която ни дава чувство за присъствието си; ако зарята е издигната, продълженето ще бѫде низко, и тѣй една издигната точка отъ образа ще ни покаже една снижена точка въ предмета, и обрънто. По този начинъ обрътането на изображението са поправи и ний гледами всички точки на предмета на тѣхното истинско място.